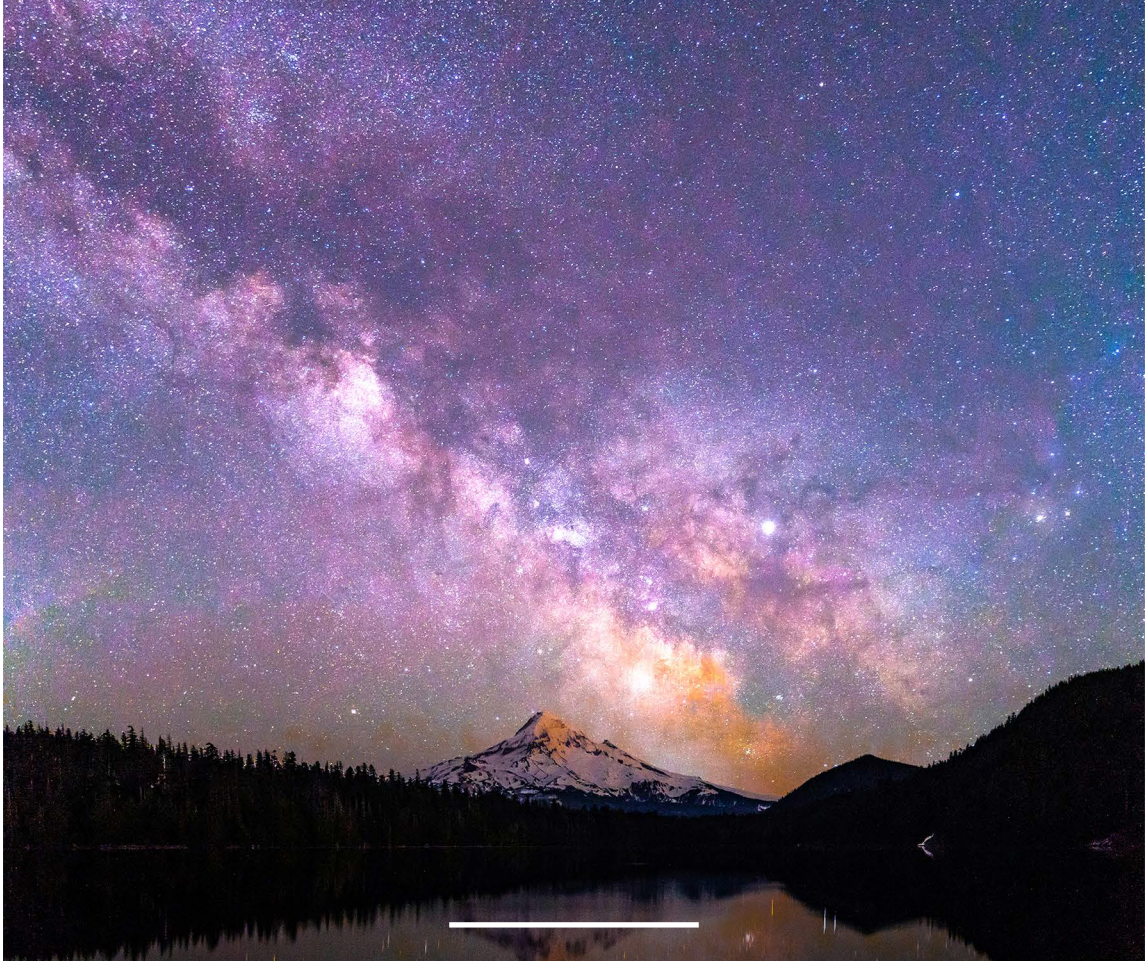

3/2026

ČASOPIS CÍRKVE ADVENTISTŮ SEDMÉHO DNE

advent

Téma: Kreacionismus: Požehnání, nebo problém?

str. 6

Jak správně naslouchat druhým
str. 35

Teplo pro Ukrajinu
str. 40

MODLITBA

a hledání

BOŽÍ VŮLE

v mém životě

setkání zaměřené na
rozhovor s Bohem
v realitě mého života,
poznání a následování
Boží vůle pro mě

**30. dubna až
3. května 2026**
prodloužený víkend

TS Sázava / plná penze
cena 1700,- Kč/osoba

přihlášení na Google formuláři
<https://forms.gle/TXpuJu6UHZLoBzBLA>

ZAMYŠLENÍ

4 | **Není to chyba,
ale Boží vlastnost**Chantal J. Klingbeilová a Gerald
A. Klingbeil

TÉMA

6 | **Měli by se kreacionisté bát
vědeckého poznání?**

Suzanne Phillipsová

ROZHOVOR S...

20 | **Šokující škrtky v humanitární
pomoci**Rozhovor s Miroslavou Čančíkovou
Illetškovou

ASI

28 | **Misie Expo 2026**

Marek Petráček

ADRA SLOVENSKO

40 | **Teplo pre Ukrajinu**

Martin Pavelka

PATHFINDER

42 | **JOMO – víkend proměny**

Tomáš Špác

Advent, číslo 3/2026, vychází v březnu 2026.
Časopis vychází 10× ročně, ISSN 1210-3365,
registrační číslo MK ČR 6982.**Vydává** – Církev adventistů sedmého dne,
Londýnská 623/30, 120 00 Praha 2
www.casd.cz**Šéfredaktor** – Vítězslav Chán, chan@adventorion.cz**Jazyková redakce** – Eva Bělíčková, Marie Koukolová**Redakční rada** – David Čančík, Jan Matoušek,
Lukáš Jureček, Jan Kubík, Jan Libotovský,
Daniel Márföldi**Technická redakce** – JUPOS, s. r. o., Ostrava**Tisk** – tiskárna ARTRON, s. r. o., Boskovice**Objednávky**

ČR: +420 603 553 628, expedice@adventorion.cz

SR: +421 918 493 713, 905 589 935
adventorion@adventorion.sk

Adresa ke stažení:

www.adventorion.cz/ke-stazeni

Příspěvky zasílejte na:
redakce@adventorion.cz**Foto na obálce:** www.pexels.com**Foto:** 4, 6, 8, 9, 55, 57 – www.pexels.com; 13 – AME
(CC BY 4.0) Asun Olivan; 32, 33 – www.wikipedia.org;
37 – Ondřej Lipus

Evoluce, nebo kreacionismus? To je otázka, kterou lidé stále musejí řešit. Pro co se rozhodnout? Jde o hodně. O celkový pohled na život, o smysl života, o to, čemu nebo komu dáme přednost při formování našich vlastních postojů. Přesně o to jde i v našem tématu. Můžeme se rozhodnout pro dvě odlišná řešení. Je jenom na nás, který ze dvou přístupů si zvolíme. A je úžasné, že Bůh naše rozhodnutí respektuje.

Jeden přístup jako východisko nabízí lidské poznání se všemi přehmaty, chybami a selháními, které k lidskému poznávání světa prostě patří. Již staré latinské rčení říká: Erare humanum est (chybovat je lidské). Druhý přístup nabízí připravené řešení „transcendentního“ typu – milující bytost, která chce s námi navázat vztah a pomoci nám při hledání odpovědi na těžké existenciální otázky ohledně smyslu lidského života. Při přijetí druhého postoje může vzniknout mylný dojem, že vědecké poznávání přírody vlastně nepotřebujeme, že je vše dáno a stačí to jen přijmout. Ani není třeba příliš myslet. To by byla velká chyba.

Bůh do našeho srdce vložil také zvědavost, touhu dobrat se podstaty věcí.

Bůh do našeho srdce vložil také zvědavost, touhu dobrat se podstaty věcí, zjistit, jak vše funguje, a hlavně proč se to děje tak, jak se to děje. Víra a věda patří k sobě, umožňují zaujmout správná východiska, která nás posléze přivedou i k cíli. Co je tím cílem?

Cílem je, aby celé stvoření oslavovalo Boha svým životem, poznáním i svými činy (1K 10,31). Bible říká, že v závěru dějin to bude to pravé vyvrcholení pozemských dějin: „A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všecko, co v nich jest, slyšel jsem volat: ‚Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!‘“ (Zj 5,13). Nevím jak vy, ale já už se moc těším.

— Vítězslav Chán, šéfredaktor

Není to chyba, ale Boží vlastnost

Chantal J. Klingbeilová a Gerald A. Klingbeil

Jako rodina jsme žili na několika kontinentech. Všimli jsme si, že v různých kulturách a různých zemích se vnímání policie výrazně liší. Gerald vyrůstal v Německu a nikdy se policie nebál.

Když měl jako teenager dopravní nehodu, policie rychle přijela, zajistila místo nehody a sepsala protokol pro pojišťovnu. Pak mu nabídl, že ho odveze domů, což byla cesta trvající 30 minut. Oba policisté byli velmi přátelští a milí a uklidnili jeho ustarané rodiče, když viděli jejich mírně pohmožděného syna vystupovat z policejního auta.

V jiných situacích jsme se však cítili více nervózní, když jsme viděli policejní auto s blikajícími světly nebo policisty při dopravní kontrole. Policisté byli v některých zemích, které jsme navštívili, velmi špatně placeni, a tak se často snažili získat peníze za domnělé nebo vymyšlené přestupky. Žádný z našich přátel v těchto kulturách neměl policii rád a ani jí nedůvěřoval. Chovali se vůči

policii velmi opatrně. Tento typ úzkosti je nakažlivý, protože jsme brzy pocítili něco podobného. Po několika vlastních špatných zkušenostech jsme se snažili vyhnout jakémukoli kontaktu s policií.

To neznamená, že každý člen policejního sboru je v těchto zemích zkorumpovaný nebo čeká na nějaký úplatek. Ale negativní zkušenost s několika policisty ovlivnila naši emotivní reakci na policii a všechny její zástupce. Možná to souvisí s pocitem, že jsme vydáni na milost a nemilost někomu, kdo má větší moc než my.

Rovněž v zemích, kde úplatky problémem nejsou, jsme často nervózní, když vidíme policejní auto, které dlouhou dobu jede za naším autem. Jsme ostražití, dvakrát kontrolujeme rychlost a do puntíku dodržujeme všechna

pravidla silničního provozu. Zdá se, že takovou reakci zažívá většina řidičů, ba i ti, kteří nikdy špatnou zkušenost s policií neměli a jsou to řidiči dbalí zákonů. Přítomnost autority a moci na nás působí a většina z nás se najednou stává „vzornými“ občany nebo řidiči. Tento jev se neomezuje pouze na náš vztah k policii – vztahuje se i na jiné autority, jako jsou například imigrační úředníci na letišti nebo strážci ve veřejných budovách.

Mocný, ale skrytý

Ve Starém zákoně čteme, že po pádu do hříchu nemohli lidé vidět Boží slávu. Když Mojžíš požádal Boha, aby ho mohl vidět tváří v tvář, bylo mu řečeno, že to není možné, protože „člověk mě nemůže vidět a zůstat naživu“ (Ex 33,20; ČSP). Později se Bůh Mojžíšovi zjevil a prošel kolem něj, zatímco on se schoval ve skalní štěrbině. Mojžíš však spíše slyšel, než viděl Boha. Přesto v reakci na to, co zažil, se uctivě poklonil (srov. Ex 34,5–8). Uvědomil si, v čí přítomnosti se nachází.

Je možné, že naše neschopnost fyzicky vidět Boha není jen důsledkem hříchu, který nás odděluje od Boží svatosti. Možná je také Božím záměrem, prvkem, který Bůh použil, aby nám pomohl morálně dozrát a naučit nás činit správná rozhodnutí.

Zamyslete se nad tím: Kdybyste věděli, že jste neustále sledováni a stojíte přímo před někým, kdo má moc a autoritu, bylo by vaše rozhodnutí být vzorným občanem dodržujícím zákony výsledkem vnitřního rozhodnutí? Nebo by bylo spíše uznáním, že je lepší se chovat správně tváří v tvář obrovské moci, kontrole a nebezpečí rychlých odvetných opatření? Změnila by Boží odhalená přítomnost naše nitro, nebo jen naše chování? Mohlo by být to, že nejsme schopni stát přímo před Bohem,

součástí plánu, a ne pouze důsledkem lidského selhání?

Bůh toužil vytvořit lidstvo podle svého obrazu, což zahrnuje i schopnost činit správná rozhodnutí. Přítomnost nějaké moci nebo autority by působila přímo proti tomuto důležitému prvku. Proto nás Bůh nikdy nenutí ani nepřemáhá – na rozdíl od satana, který své stínové království v tomto světě buduje na základě nátlaku, manipulace, strachu, šikany a útlatku.

„Ukaž nám Otce“

Naše lidská touha jasně vidět Boha a rozumět mu je patrná v otázce, kterou Filip položil Ježíši: „*Pane, ukaž nám Otce, a to nám stačí*“ (J 14,8; ČSP).

Ježíšova odpověď je poměrně dlouhá a teologicky významná, ale lze ji shrnout takto: *Když vidíte mě, vidíte Otce. Dívejte se pozorně, všimněte si detailů a pak důvěřujte tomu, co ve mně vidíte.*

Ne každý, kdo žil v Palestině v prvním století našeho letopočtu, viděl v Ježíši Otce. Někteří si mysleli, že je to dobrý člověk. Jiní v jeho službě viděli spíše dílo temných sil. Mnozí si nebyli jisti a všechny kousky skládačky se jim spojily dohromady až po jeho smrti a vzkříšení.

Důležité je, že Bůh a Ježíš nechali dostatek prostoru pro pochybnosti a osobní rozhodnutí. Bůh nenutí k dobru, morálce ani ke spáse. Touží nás spasit a udělal vše, co bylo v jeho moci, aby nám pomohl rozhodnout se. Nechce nás však svou nabídkou přilístit. Bůh takový prostě je – je to jeho vlastnost, ne chyba!

Důležité je, že Bůh a Ježíš nechali dost prostoru pro pochybnosti a osobní rozhodnutí.

Měli by se kreacionisté bát vědeckého poznání?

Zdravý a biblický pohled adventistů sedmého dne

Suzanne Phillipsová, Univerzita Loma Linda

Během studia na vysoké škole přispěly k mému duchovnímu probuzení úžasné objevy v molekulární biologii, se kterými jsem se setkala v kurzu obecné biologie. Odhalily mi Boha, který stvořil velké zázraky, se kterými jsem se setkávala. Navíc on sám říká, že vše skutečně stvořil. Díky tomu, co jsem se v biologii naučila, jsem vlastně našla Boha.

Hlavní autorita

Jedna skutečnost, která mě silně ovlivnila, bylo poznání, že v tomto životě, ať už jsem to chtěla, nebo ne, *bude* existovat vedoucí autorita, která mi bude dávat pokyny, jak mám žít svůj život. Uvědomila jsem si však také, že mám od Boha dané privilegium

rozhodnout se, kdo nebo co bude touto autoritou. Mohla jsem se rozhodnout, že můj život bude řídit lidské myšlení a uvažování. To znamená, že jsem mohla nechat kolektivní moudrost vědců, učenců, filozofů a teologů, se všemi jejich složitými teoriemi, rozpory a možnostmi, že se mýlí, aby mi určovala, čemu mám věřit a jak mám žít. Mohla jsem dokonce sama sebe oklamat a věřit, že to jsou skutečně moje rozhodnutí. Nakonec jsem si ale uvědomila, že by to byla pouze moje interpretace myšlenek jiných lidí.

Nebo jsem se mohla rozhodnout, že mou hlavní autoritou bude Bůh. To mě oslovilo nejvíce, protože jsem uvěřila v Boží vševědoucnost a pozna-

kreacionismus: požehnání, nebo problém?

la Boha z Bible jako milujícího, pečujícího Otce, podobného mým rodičům, kteří se obětovali pro mé dobro. Navíc jsem si nedokázala představit, že bych otěže svého rozhodování předala něčemu, co odráží chyby, sobectví a zlo, které se nacházejí i v mém vlastním srdci.

Tak jsem si vybrala Boha, a tím se Boží slovo (které spojuje Ježíše Krista a Bibli) stalo vodítkem mého života.

Základní pilíře

Naše současná společnost staví na skutečnosti, že lidské myšlenky ohledně rozumu, vývoje společnosti a tvrzení darwinovské evoluční teorie jsou považovány za nejvyšší autoritu. Výsledkem je, že víra v zázraky popsané v Bibli je vzácná, zejména mezi těmi, kteří se učili přijímat spíše sekulární pohled na tyto otázky.

Boží slovo považuje za základní skutečnost to, že Bůh je náš Stvořitel, jak je popsáno v biblickém příběhu o stvoření světa za šest dní (opakovaném v Desateru přikázání uvedených v Exodu a Zjevení 14). A zároveň je Bůh jak náš Vykupitel, tak i Soudce, jak dokládá zničení planety Země způsobené globální potopou.

Zároveň mnoho církví, včetně mé vlastní, Církve adventistů sedmého dne, pevně věří ve *vzdělání*. Církev adventistů sedmého dne má po celém světě tisíce základních a středních škol a 118 vysokých škol, přičemž instituce, jako například Univerzita Loma Linda, nabízejí nejvyšší akademické tituly v oblasti vědy a medicíny. Ze sekulárního pohledu se však víra v biblický příběh a vysokoškolské znalosti vědy,

geologie, biologie a medicíny považují za jednoduše neslučitelné.

Požehnání lidstvu

Věřím však, že Bible k tomu má co říci. Například 1. Královská v podstatě označuje krále Šalomouna, který byl obdařen nebeskou moudrostí, za „vědce“. Uvádí, že pozoroval a popisoval mnoho aspektů přírodního světa kolem sebe. Bible tedy nepochybně schvaluje zvědavé zkoumání přírody. Dále také vyzývá k využívání lidských schopností rozumu a intelektu jako způsobů, jak lépe poznat našeho Stvořitele a plněji pochopit svět, ve kterém žijeme. To, co zjistíme, se může stát pro lidstvo požehnaním.

Tyto snahy vedly k objevu principů

rádiových vln, optického vlákna a digitální komunikace, které obohatily naše osobní rodinné vztahy a celosvětové evangelizační úsilí a nabídly účinnější způsoby, jak „učit všechny národy“ (viz Mt 28,19.20). Stejně úsilí zbavilo svět neštovic a přineslo antibiotika, nové chirurgické techniky a léčbu rakoviny, které zachránily životy milionů lidí a pokračovaly v uzdravujícím díle Ježíše Krista. Vědecký pokrok, který slouží ve prospěch lidstva, je pro svět pravým požehnáním.

Vědecký pokrok, který slouží ve prospěch lidstva, je pro svět pravým požehnáním.

Upřímné hledání pravdy

Jako ti, kteří věří v Boží slovo a v Boha jako Stvořitele, Vykupitele a Soudce,

se nemusíme bát vědy a vědeckého poznání. Neměli bychom také slevovat z upřímného hledání pravdy, ať už prostřednictvím studia Bible, medicíny, biologie nebo geologie. Věda by

Vždy bychom měli podřídit závěry vědeckého bádání autoritě Božího slova.

však měla plnit roli úžasného nástroje, který prospívá lidstvu a činí nás lepšími správci země. Neměla by se však v našich životech stát všemocnou autoritou. Věda je podle definice „systematické studium struktury a chování fyzického a přírodního světa prostřednictvím pozorování, experimentování a testování teorií na základě získaných důkazů“ (*Oxford English Dictionary*). Je to lidský konstrukt. Je to forma lidské

autority a neměli bychom dovolit, aby nahradila naše rozumové rozhodnutí pro Boha a jeho Slovo jako naši hlavní autoritu.

Jelikož je věda lidského původu, pokud chceme pochopit skutečnou pravdu, pak bychom měli vždy podřídit závěry vědeckého bádání autoritě Božího slova. Neříkám, že věda není krásná a užitečná věc, pouze že je to věc lidská. A stejně jako ve všech ostatních oblastech poznání bychom měli vždy uplatňovat výklady Bible i vědy vedené Duchem svatým, které budou v souladu s Božím slovem.

Metodika hodnocení

Existuje napětí mezi vědci, kteří věří, že naturalismus (nic nadpřirozeného se nikdy nestalo ani se nestane) je jedinou realitou, a vědci, kteří věří v biblický pohled, že nadpřirozené události jsou skutečné, biblickí pisatelé je viděli a svědčí o nich a do jisté míry se vyskytují i v našem životě. Vědci, kteří věří ve stvoření, mají za to, že v mnoha případech, jako jsou globální potopa a původní dobrota stvořeného života, existují důkazy, které lze vědecky rozeznat a popsat.

Proto ti z nás, kteří ve svém životě berou Boží slovo jako nejvyšší autoritu a zároveň žijí ve světě vědy, musejí aktivně hledat odpovědi na námítky, že některé vědecké údaje se zdají být v rozporu s tím, co říká Bible. K tomu potřebujeme nějakou metodiku hodnocení nebo řešení.

Navrhuji následující metodu:

1. Buďte ochotni žít s napětím.

Uvědomte si, že možná nemáte všechny odpovědi hned teď a že je možná nikdy mít nebudete.

kreacionismus: požehnání, nebo problém?

Stejně jako lidé, o kterých mluví Žd 11, i my zatím „poznáváme jen částečně“ (viz 1K 13,12).

2. Buďte trpěliví, nevíme totiž zdaleka všechno. Buďte trpěliví, protože vědci se snaží hledat správné vysvětlení reality. Dnešní vědecké poznatky se velmi liší od toho, co bylo známo před šedesáti lety. Mnoho z toho, co bylo během té doby objeveno, podporuje biblický příběh více než data, která byla k dispozici kdysi.
3. Aktivně se zapojte do výzkumu, který se snaží lépe porozumět datům, která byla vykládána tak, že jsou v rozporu s Božím slovem. Hlubší vědecký vhled do kontroverzních oblastí vědy často vedl k lepšímu vysvětlení získaných údajů, které pak byly v souladu s Božím slovem. Někdy se zdálo, že věda zpochybňuje to, zda vůbec existuje Bůh, který stvořil lidi jako výjimečné a nadřazené zvířatům, nebo zda relativně nedávno došlo k celosvětové potopě. Ale jak věda pokročila, najednou tyto pravdy Bible byly lépe podloženy

vědeckými údaji. Ale prosím, mějte na paměti: stále existuje mnoho oblastí, ve kterých odpověď teprve hledáme.

Zacházejte s nimi čestně

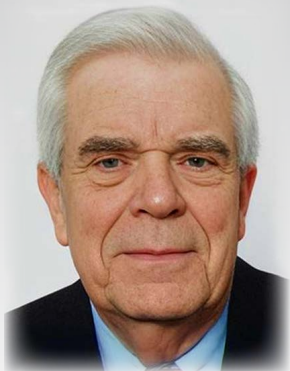
I když nejsme profesionální vědci, můžeme se pokusit rozpoznat, co věda skutečně říká, a co naopak *neříká*. Měli bychom si uvědomit, že většina vědeckých objevů není motivována snahou konkrétního vědce dokázat svůj světový názor. Přesto bychom měli být zároveň schopni rozpoznat, kdy tomu tak může být. Měli bychom se k vědeckým údajům stavět čestně, i když se zdá, že jsou v rozporu s naším přesvědčením. Měli bychom trpělivě vycházet ze základních předpokladů jasně vysvětlených v Božím slově, i když se zdá, že jsou v rozporu s vědeckými poznatky (Písmo nás opakovaně vyzývá, abychom „čekali na Hospodina“ [Ž 27,14; ČSP]).

Stále existuje mnoho oblastí, ve kterých odpověď teprve hledáme.

Držme se toho, co je pravdivé. Spolehejme na způsob myšlení, které nás vedlo k tomu, že jsme si jako svou hlavní autoritu vybrali Boha: Ježíš Kristus *je pravda*, Bůh nepřináší falešné svědectví o sobě samém a ani o svých činech. A nakonec, Boží vědění daleko přesahují naše vlastní poznání.

Suzanne Phillipsová, Ph.D., je předsedkyní Katedry zemských a biologických věd na Lékařské fakultě Univerzity Loma Linda v Kalifornii ve Spojených státech amerických.

Opustil nás Jiří Drejnar

Miloslav Žalud

Odešla významná postava československého adventismu. Dne 22. ledna 2026 nás ve věku 94 let opustil bratr Jiří Drejnar.

Narodil se v Hradci Králové a již v nejranějším věku převzal od své maminky svůj vztah k Bohu a rozvíjel ho v živé hradecké mládeži.

První zásadní moment svého života prožil ve Zlíně, kam se po skončení střední školy přestěhoval za prací. Tam při přednášce marxistického lektora ateismu spontánně reagoval na jeho nesmyslná tvrzení. Potřeba prohloubit své křesťanské kořeny a vyzbrojit se pro další střetnutí s kritikem náboženství ho přivedla k tomu, že se začal studijně setkávat s místním kazatelem. Právě ve Zlíně se v roce 1949 rozhodl vstoupit na biblický seminář v Praze.

V roce 1950 však stát ukončil činnost semináře. Nicméně právě v tomto roce mu velmi silně zavoněla

tiskařská čern, když na příkaz ředitele semináře ještě s jedním kolegou tajně rozmnožoval samizdatovou náboženskou literaturu. Tehdy se také utužovala jeho nebojácnost, která mu dovoľovala i v mnohem pozdějších dobách konat ilegální činnost – především při vydávání neschválené literatury.

V září roku 1952 byla činnost církve státem zakázána a adventisté přešli do ilegality. Jiří musel opustit studium teologie na evangelické fakultě v Praze a brzy odešel na vojenskou službu k pomocným technickým praporům (PTP). Vypjatá doba mu však také přinesla příležitost vzít si svou studentkou lásku Mirku.

Dva dlouhé roky u „černých baronů“ na Slovensku proběhly relativně bez velkých potíží. Jiří mohl i v této době občas kázat ve skupinkách adventistů. Na konci listopadu 1954 se Jiří vrátil z vojny do Hradce do civilního zaměstnání. V této turbulentní době se mu narodili syn Jirka a dcera Mirka.

Nějaký čas po vojenské službě pracoval v civilním zaměstnání, ale brzy po opětovném povolení činnosti církve, na podzim roku 1956, začal působit

v ústředí církve v Praze jako hospodář. To však netrvalo dlouho, protože na příkaz státní správy musel odejít z Prahy kvůli tisku knihy pro učitele sobotní školy. V té době byl také vyslýchán v nechvalně proslulé „kachlíkárně“ na Letné (budova Ministerstva vnitra).

Pak se dostal jako kazatel do Plzně. Jeho práci v těchto končinách Bůh bohatě požehnal. Sborny významně rostly a evangelium vstoupilo do nedotčených míst, jakým byla Lesná u Tachova. Tam zakusil opravdu nefalšovanou misijní práci, musel však za každého počasí dojíždět na kole dvanáct kilometrů z Tachova do pohraniční Lesné (a večer zase zpět). Byla to doba nepříjemného tlaku na církve. Také v tomto čase však našel způsob, jak překonávat různá omezení, která bránila šíření evangelia.

Zapojil se do činnosti plzeňského Červeného kříže a to mu umožnilo zvládat různé těžkosti a pomáhat nejen členům Církve adventistů s. d., ale i Církve bratrské.

Naléhavá potřeba kazatele na Ostrovsku ho pak v roce 1964 přivedla do nového působiště. Čekalo ho tam pět sborů a za nějaký čas čtyři další. V této době se také věnoval zvláště mládeži. Velkým zázrakem byly letní tábory, které svým počtem účastníků v jednom běhu dosahovaly neuvěřitelné sedmdesátky.

Rodící se nová doba Pražského jara významně zatřásla církví. Jiří byl na jaře roku 1968 zvolen tajemníkem obnoveného Českého sdružení a brzy ho Ústřední rada církve ustanovila tajemníkem publikačního oddělení a pověřila ho založením církevního časopisu. Byl to čas smělých plánů a horlivého očekávání na první plody času svobody, ale srpnové události vše radikálně změnil. On se však nevzdal a začal

intenzivně pracovat na vzniku prvního čísla časopisu Znamení doby.

První číslo skutečně vyšlo v říjnu, ale jen v omezené kvalitě – na novinovém papíru. Jeho distribuce však byla zakázána cenzorskými kroky státu. Nevzdal se však, získal nové povolení a zajistil oficiální vydávání časopisu v lepší kvalitě v liberecké tiskárně. Dvanáct tisíc výtisků každý druhý měsíc bylo napjatě očekávaným poslem, který povzbuzoval a informoval nejen adventisty, ale také širší okruh jiných křesťanů a sympatizantů.

Jeho druhým významným krokem byla obnova publikační činnosti, která zahrnovala dlouho očekávanou pentalogii od Ellen Gould Whiteové a různé vzdělávací a věroučné materiály, které vznikaly převážně ilegálně. Publikační oddělení pod jeho vedením v tomto čase zprostředkovalo věřícím mnoho požehnání.

Rok 1978 přinesl nejvážnější životní zkoušku. V květnu mu náhle zemřela manželka Mirka. Za první ráno přišla druhá. Tehdy byl opakovaně vyzván, aby přijal spolupráci s StB. On odmítl, i když si plně uvědomoval důsledky takového rozhodnutí. Varování pánů z StB: „Budete litovat“, se

Daniel Duda získal medzinárodné ocenenie

Daniel Márfoldi, tajomník Slovenského združenia CASD

Predseda Transeurópskej divízie Cirkvi adventistov siedmeho dňa, Daniel Duda, bol ocenený prestížnou cenou Charles Elliott Weniger Award for Excellence.

ThDr. Daniel Duda získal 14. februára 2026 v modlitebni Univerzity Loma Linda cenu Charlesa Elliota Wenigera za excelentnosť ako uznanie za jeho prínos pre Cirkev adventistov siedmeho dňa a jej poslanie.

Spoločnosť Charlesa E. Wenigera, založená v roku 1974, bola vytvorená s cieľom zachovať odkaz Charlesa Elliota Wenigera, ktorý pôsobil ako profesor na Teologickom seminári Cirkvi adventistov siedmeho dňa vo Washingtone, D.C., a neskôr na Andrewsovej univerzite. Weniger, všeobecne uznávaný pre svoje učenie a presvedčivé verejné vystupovanie, ovplyvnil mnohých študentov, ktorí neskôr slúžili v cirkvi po celom svete. Desať rokov po jeho smrti založili túto spoločnosť traja z jeho priateľov, aby

odrážali štandard excelentnosti a integrity, ktoré charakterizovali jeho život a službu.

Počas uplynulých piatich desaťročí spoločnosť udelila Wenigerov medailón 208 jednotlivcom, ktorých služba mala zmysluplný vplyv v rámci Cirkvi adventistov siedmeho dňa a v širšej spoločnosti. Daniel Duda sa pripája k tejto významnej skupine ako líder, ktorého služba sa snažila povzbudiť teologickú hĺbku, premyslené zapojenie a spoločné poslanie naprieč rôznymi kultúrami v rámci Transeurópskej divízie.

Bohoslužba bola vysielaná naživo tu: <https://www.youtube.com/watch?v=zQlXZxRHNOM> (od minúty 1:15:00 cena pre Daniela Dudu).

Zpráva z výboru Česko-Slovenské unie CASD

David Čančík, tajemník Česko-Slovenské unie CASD

V neděli 15. února 2026 měl jednání výbor Česko-Slovenské unie CASD.

Oddělení dětí (KP, KPP) a dětské sobotní školy

Hosty tohoto VČSU byli Lýdia Grešová (vedoucí koordinační skupiny oddělení DSŠ) a Tomáš Špác (vedoucí koordinační skupiny oddělení dětí a zároveň

předseda Klubu Pathfinder). Oba výboru představili současnou situaci služby dětem. Nastínili vize svých oddělení, rozdělili se o to, v čem se daří a v čem spatřují pro svá oddělení výzvy:

Dětská sobotní školka: Hlavní prioritou je duchovní růst dětí, jejich otevřenost vůči rodičům a vedení k aktivnímu křesťanskému životu v církvi.

Oddělení dětí / KP, KPP: Největší výzvou je nedostatek dobrovolných vedoucích oddílů. Mezi hlavní události patří letošní Camporee v Maďarsku a plánované evropské Camporee 2028 ve Španělsku.

Personální rozhodnutí a informace

- VČSU pověřil Hedwigu Kašlík roli koordinátorky oddělení manželek/manželů duchovenských pracovníků.
- VČSU doplnil výbor kazatelského oddělení o kazatele Petra Rohana, který nahradil kazatele Karla Strouhala mladšího.
- VČSU doplnil správní radu Hope-Media o koordinátora oddělení misie Jana Libotovského a Tomáše

Matějíčka (vedoucího sekce IT v této instituci).

- VČSU jmenoval Radomíra Špinku do role člena dozorčího výboru OneVoice 27 při EUD.

Administrativní rozhodnutí

- Prvních sedm duchovenských pracovníků, těch, kteří jsou zaměstnání při ČSU, změnilo svůj pracovní poměr podle zákoníku práce za služební poměr podle PDS (Příručka duchovenské služby). V blízké budoucnosti tato změna čeká další duchovenské pracovníky zaměstnané v jednotlivých sdruženích.
- VČSU zároveň přijal slovenskou verzi PDS, která se tímto stala směrnicí definující pracovní úvazek duchovenských pracovníků na Slovensku.
- VČSU ukončila role ředitelů bývalých institucí, jejich činnost je nově součástí HopeMedia.

Hospodářská rozhodnutí a informace

- Hospodář ČSU seznámil členy VČSU s vývojem desátek za rok 2025 a zároveň podal zprávu o proběhlých rekonstrukcích a opravách na nemovitostech v majetku ČSU. Jedná se zejména o areál na Sázavě, změnu užívání a rekonstrukci domu v Roztocké ulici (Advent) a rekonstrukci bytového domu v ulici Nad Olšinami.
- Do konce prvního čtvrtletí dojde k přestěhování mediálního centra v Praze ze Smíchova na Londýnskou.

Příští setkání VČSU se uskuteční 17. května 2026 (Brno).

Zprávy z redakce

V minulých měsících došlo k některým personálním změnám v přípravě časopisu Advent, o kterých vás chceme informovat.

Dlouhá léta měl na starost články o Klubu Pathfinder Jaroslav Šlosárek, který připravoval nejrůznější články do časopisu Advent s touto tematikou. Jeho kreativita a pečlivost přispívala k tomu, že jsme jako čtenáři časopisu věděli to důležité z této oblasti práce církve.

Pomyslnou štafetu po něm převzal Lukáš Jureček, který nyní připravuje spolu se svými spolupracovníky informace ze všech tří sdružení, ale i reportáže z unijních akcí.

Ke změně došlo také v ADRA Česká republika. Po osm let jste mohli v příspěvcích z české Adry pravidelně číst jméno Martina Špinková. Sama k tomu dodává: „Mou touhou bylo více než jen sdílet s vámi informace o pomoci a projektech Adry. Přála jsem si inspirovat vás k jakékoliv službě druhým potřebným lidem. S mnohými z vás jsem byla v osobním e-mailovém či telefonickém propojení během mimořádných událostí i ve dnech všedních. Děkuji vám za pomoc při organizaci všech sbírek a benefičních akcí. Vážím si toho. Víím, jak intenzivně jste mnozí zapojeni do dalších sborových služebností.“

Texty do Adventu bude pro vás nadále připravovat Anna Janošková (anna.janoskova@adra.cz).

Končícím „zpravodajcům“ přejeme pevné zdraví a hodně síly do dalších let a novým spolupracovníkům přejeme Boží vedení, moudrost a také radost z práce na časopise Advent.

— Redakce

Rozhodnutí výboru MSS CASD za rok 2025

Lukáš Jureček, tajemník Moravskoslezského sdružení CASD

Personální rozhodnutí

- Jmenování vedoucích doposud neobsazených oddělení MSS pro konferenční období 2024–2029:
 - ♦ Oddělení diakonie – Jan Majer st.
 - ♦ Oddělení zdraví – René Bil.
- V druhé polovině roku 2025 také ke změně několika okrskových kazatelů:
 - ♦ Jihlavský okrsek (původně David Kogut) – Radek Kantor.
 - ♦ Ostravský okrsek (původně Daniel Kašlík) – Richard Medřický.
 - ♦ Třinecký okrsek (původně Karel Staněk ml.) – Jan Majer ml.
- Na místo projektového misijního pracovníka pro Vysočinu nastoupila na poloviční úvazek Nikoleta Dúcs. Nikoleta pochází ze Slovenska a je absolventkou Misijní školy Eden v Lipníku.
- Výbor MSS rozhodl o následujících změnách v obsazení sborů během léta 2026:
 - ♦ Po odchodu Zdeňka Koguta do důchodu převezme sbory Kopřivnice, Nový Jičín a Suchdol nad Odrou ordinovaný kazatel Richard Medřický.
 - ♦ Sbory Bruntál, Krnov a Vrbno pod Pradědem, kde doposud Richard Medřický slouží, převezme Rostislav Hudziec, který v lednu letošního roku začal vykonávat nástupní praxi v třineckých sborech. Rostislav Hudziec pochází ze slezské Bystřice nad Olší.
- Výbor MSS pověřil jako ordinované kazatele:
 - ♦ Vladimíra Kaletu pro sbory Třebíč a Žďár n. S., které jsou spravovány neordinovaným kazatelem Nikodémem Jankem.
 - ♦ Jana Fürsta pro sbory Český Těšín a Komorní Lhotku, které jsou spravovány neordinovaným kazatelem Lukášem Sochořem.
 - ♦ Karla Staňka pro sbor Frýdlant n. O., který je spravován neordinovaným kazatelem Pavlem Šimkem ml.
 - ♦ Hynka Donu pro sbor Štramberk, který je spravován neordinovaným kazatelem Pavlem Šimkem ml.
 - ♦ Zdeňka Koguta pro sbor Frenštát p. R., který je spravován neordinovaným kazatelem Pavlem Šimkem ml.

Administrativní rozhodnutí

- V souvislosti s pověřením br. Pavla Kostečky, kazatele sborů v Bohumíně a Dětmarovicích a také sboru Karviná, došlo k úpravě organizační struktury a přesunutí sboru Bohumín do okrsku Třinec. Nové kazatelské místo je tak tvořeno sbory Karviná, Dětmarovice a Bohumín.
- Výbor MSS schválil znění vize pro toto konferenční období:
„Jako členové výboru Moravskoslezského sdružení se ztotožňujeme s prioritami přijatými delegáty konference našeho sdružení: Nadále chceme usilovat o růst v osobní zbožnosti, v láskyplných vztazích, v radostném nesení evangelia a ve službě druhým s důrazy na děti, mládež, rodiny a kazatele. Vyzýváme všechna oddělení a sbory našeho sdružení, aby tuto vizi zapracovali do svých plánů a programů.“
- Výbor MSS rovněž projednal všechny body Konference MSS CASD, kterými jej delegáti konference pověřili. Jednotlivá rozhodnutí byla spolu s komentářem zaslána vedením sborů a jsou k dispozici u kazatele a starších sborů.
- Výbor MSS potvrdil aktualizovanou verzi dokumentu „Pravidla pro laické kazatele v ČSU“, který byl zaslán vedením jednotlivých sborů. Nově jsou v dokumentu upřesněna zejména pravidla pro on-line vysílaná kázání.
- Výbor MSS schválil seznam laických kazatelů MSS, který je pro vedení sborů dostupný v církevní aplikaci CIS.
- Vedení MSS se setkal se zástupci nezávislé skupiny Eden v Přerově, aby na základě předešlých jednání s výbory sborů v Přerově a Hranicích jednali o možnostech spolupráce

mezi touto nezávislou skupinou a církví.

- K evangelizačním přednáškám manželů Finleyových, které probíhaly v Kongresovém centru Praha v listopadu 2025, se pomocí on-line přenosu připojilo 11 sborů z Moravskoslezského sdružení.
- Dne 31. ledna 2026 začal nový běh Vzdělávacího semináře pro službu Moravskoslezského sdružení. Do dvouletého kurzu, který bude jako vedoucí projektu koordinovat bratr Pavel Šimek ml., se přihlásilo více než 70 účastníků.
- Výbor MSS schválil plán akcí pro rok 2026, přihlásit se k jeho elektronickému odběru je možné na webu MSS.

Hospodářská rozhodnutí

- Byly dokončeny rekonstrukce a opravy nemovitostí církve v Jihlavě (zateplení, výměna oken, oprava konstrukce a odpady), Přerově (rekonstrukce sálu modlitebny včetně podlah, elektroinstalace, klimatizace), Karvině (opravy bytu), Jeseníku (popovodňové opravy přízemí a schodiště), Třinci-Oldřichovicích (zateplení), Zlíně a Třebíči.
- Odsouhlasen byl také nákup pozemků pod modlitebnou a přilehlé zahrady v Olomouci na Balcárkově ulici a pozemku na Krameriově ulici rovněž v Olomouci.
- Výbor MSS přijal navrhovaný rozpočet MSS pro rok 2026 včetně příspěvků pro jednotlivé sbory a vyjádřil vděčnost Bohu za jeho přízeň i díky členům církve za jejich věrnost.
- Výbor MSS v souladu se zákonem o auditorech určil jako auditora účetní uzávěrky za roky 2025–2027 společnost 22HLAV, s. r. o.

Ohlédnutí za víkendem Kudy kam po rozvodu

L'ubica Cibičková, sbor Hranice na Moravě

Od pátku 6. 2. do neděle 8. 2. 2026 se v Resortu Beskydy na Visalajích konalo víkendové setkání „Kudy kam po rozvodu“ organizované Moravskoslezským sdružením CASD. Akce navazovala na předchozí ročníky, já jsem se jí účastnila poprvé. Hlavním lektorem víkendu byl psycholog PhDr. Dalimil Staněk, Ph.D., DiS., který se v rámci své služby pastora a psychologa zabývá tím, jak zrekonstruovat život zasažený rozvodem.

Představil nám koncept rozvodu jako města v troskách. Připustil negativní emoce a chaos, ve kterém se člověk zasažený rozvodem nachází. Zároveň upozornil na pasti, do kterých se můžeme při rozvodu dostat, ať už je to past domýšlení,

závislosti anebo dlouhodobý nouzový režim. Následně nám nabídl možnosti rekonstrukce města, a sice konkrétní nástroje a principy, které pomáhají obnovit stabilitu po rozvodu. Podtrhl důležitost odpuštění, osobní odpovědnosti a vytváření zdravých vztahů. Na nás záleží, aby naše „město“ bylo opět místem, kde se dá dobře žít.

Celým víkendem nás provázel Jakub Chládek a Jan Matoušek, kteří dokázali navodit přijímající a přátelskou atmosféru. Společně jsme mohli chválit

Boha písněmi, sdílet se v jedné velké skupině, ale i v malých skupinkách. Účastníci, kterých bylo přes 30, se tak mohli vzájemně seznámit a vytvořit prostředí pro sdílení, reflexi a porozumění. Velké díky za tuto akci patří nejen organizátorům, ale také kuchařům a všem, kteří tvořili zázemí a umožnili nám tak prožít víkend bez všedních starostí.

Myslím si, že víkendovka Kudy kam po rozvodu je unikátní projekt pro ty, kteří si museli projít těžkými chvílemi rozvodu a nadále prožívají to, co ostatní spoluvěříci, žijící v manželství, nedokážou plně pochopit. Proto vnímám jako mimořádně důležité, že vznikl tento prostor, kde se můžou sdílet ti, kteří se právě nejlépe vzájemně pochopí. Je to pro nás rozvedené ojedinělá příležitost sdílet se, navzájem se povzbudit a posunout se dál. Osobně jsem zde načerpala posilu pro nelehké chvíle, získala cenné rady,

jak jít dál, a podporu od spoluvěřících. Moc bych tuto možnost přála i dalším věřícím, kteří si procházejí frustrujícími zážitky rozvodu.

Šokující škrty v humanitární pomoci

Rozhovor s Miroslavou Čančíkovou Illetškovou

Financování humanitární zahraniční pomoci České republiky má klesnout o 70 %, přibližně ze 165 milionů korun na 50 milionů – s takovým plánem počítá česká vláda ve státním rozpočtu na tento rok. Humanitární pomoc na Ukrajině byla přitom snížena z 500 milionů na nulu. Ani zbývajících 50 milionů korun vláda nebude rozdělovat na pomoc lidem realizovanou humanitárními organizacemi. Pro humanitární organizace by takové škrty znamenaly výrazně menší schopnost reagovat tam, kde je pomoc nejvíce potřeba. Přečtěte si dvojrozhovor s ředitelkou ADRA ČR Miroslavou Čančíkovou Illetškovou a vedoucím zahraničních projektů Andrejem Arvensisem.

Mirko, jaká byla tvoje první reakce, když ses tuto zprávu dozvěděla?

Mirka: Upřímně řečeno – šok a velká obava. Nejen o naši organizaci, ale především o lidi, kterým pomáháme. Víím, že pokud by ke škrťům skutečně došlo v navrhovaném rozsahu, nebude to jen účetní změna v rozpočtu. Pro tisíce lidí to může znamenat ztrátu přístupu k vodě, zdravotní péči nebo vzdělání. A zároveň to znamená zásadní zásah do systému, který více než 20 let fungoval stabilně a předvídatelně.

Co to konkrétně pro ADRA Česká republika znamená? Co budete moci dělat, a co už ne?

Mirka: Pro ADRA ČR to znamená pokles státní podpory z přibližně 50 milionů korun na zhruba 2,5 milionu. To je

dramatický propad. Znamená to, že budeme muset ukončit nebo zásadně omezit některé zahraniční projekty, propouštět část odborných pracovníků. Sníží se i naše schopnost a kapacity reagovat na katastrofy v České republice vzhledem k provázanosti lidských zdrojů na jednotlivých odděleních.

Které projekty budou omezeny nebo zrušeny jako první?

Andrej: Nejvíce ohroženy jsou projekty financované právě z české humanitární a rozvojové pomoci. To se týká například podpory vzdělávání a přístupu k vodě v Nigeru, pomoci podvyživeným matkám a dětem v Burkina Faso, pomoci uprchlíkům z Ukrajiny v Moldavsku, obnovy infrastruktury v Sýrii nebo podpory komunit na samotné Ukrajině. Rozhodování o tom, co omezit jako první, je extrémně těžké, protože za každým projektem jsou konkrétní lidé.

V jakých zemích či regionech očekáváte největší dopady?

Andrej: Největší dopady očekáváme v zemích Sahelu, konkrétně v Nigeru a Burkina Faso, kde budeme pravděpodobně nuceni naše projekty zcela ukončit. ADRA byla jedinou českou humanitární organizací, která v této části Sahelu působila nepřetržitě od roku 2020. Jde přitom o jedny z nejchudších a nejzranitelnějších států světa, dlouhodobě sužovaných chudobou, klimatickými změnami i bezpečnostní nestabilitou.

Za dobu našeho působení jsme zde postavili 20 škol, 170 latrín a 8 studní a vodních nádrží, distribuovali více než 100 tun potravin, zakládali komunitní zahrady a rybníky a podporovali místní obyvatele ve vzdělávání, řemeslech a drobném podnikání.

Dlouhodobě, více než deset let, působíme také na Blízkém východě – v Sýrii,

Sýrie –
distribuční
centrum

Libanonu či Jemenu. Za tu dobu jsme navázali stabilní partnerství s místními komunitami, která jsou pro efektivní humanitární práci klíčová. Právě tato dlouhodobě budovaná důvěra je nyní ohrožena.

Kolika lidem může být pomoc omezena?

Andrej: Přesné číslo je nyní obtížné stanovit, protože informace o výrazných škrtech přišla ještě předtím, než jsme mohli připravit projekty na rok 2026. Pokud však vycházíme z předchozích let, díky financování z prostředků české vlády jsme byli schopni pomoci více než 50 000 lidí ročně. Omezení financování tak může mít přímý dopad na

Burkina Faso – distribuce základních potravin

desítky tisíc lidí, kteří jsou závislí na základní podpoře v oblasti potravinové bezpečnosti, přístupu k vodě, vzdělání či obnovy obživy.

Jaký dopad může mít omezení pomoci na stabilitu regionů, kde působíte?

Andrej: Například v oblasti Sahelu je bezpečnostní situace dlouhodobě velmi křehká. Pracujeme zde s uprchlíky,

Ukrajina – sociální doprava

vnitřně vysídlenými osobami i hostitelskými komunitami. Naším cílem je podporovat tyto skupiny tak, aby docházelo k posilování mírového soužití v prostředí, kde je výrazný nedostatek zdrojů – zejména přístupu k vodě, obživě, vzdělání a základním službám. Humanitární pomoc zde nepředstavuje pouze okamžitou podporu, ale také nástroj prevence další destabilizace. Pokud se pomoc výrazně omezí, může to prohloubit napětí mezi komunitami, zvýšit migraci a oslabit již tak křehkou stabilitu regionu.

Jaké kroky nyní ADRA podniká, aby výpadek financí kompenzovala?

Mirka, Andrej: Jsme součástí společného postupu humanitárních organizací a snažíme se o změnu návrhu rozpočtu. Oslovili jsme představitele vlády, jednáme s evropskými partnery, komunikujeme s médii a intenzivně hledáme nové zdroje financování, například z Evropské komise.

Zároveň oslovujeme firemní i individuální dárcy a spustili jsme sbírku na podporu ohrožených projektů. Škrty v rozpočtu jsou však tak zásadní, že výpadek nebudeme schopni kompenzovat. Česko se přitom dlouhodobě pohybuje na chvostu evropských států v poskytování humanitární pomoci. Po těchto škrtech je možné, že bude úplně poslední.

ADRA je síťová organizace, což znamená, že pobočky má různě po světě a činnosti i financování je propojené. Jak klíčová nyní bude role dalších poboček? Jak to může ovlivnit vaši spolupráci?

Mirka: ADRA ČR je jednou z největších kanceláří v rámci evropské sítě a dlouhodobě pomáhá budovat kapacity i dalším pobočkám. V současné situaci s námi ostatní kanceláře vyjadřují solidaritu a podporu, ale většina z nich čelí vlastním finančním omezením. Pokud budeme muset omezit své kapacity, může to mít dopad i na naši roli v rámci celé mezinárodní sítě.

Jak důležité je dlouhodobé plánování v situaci nejistého financování?

Mirka: Je naprosto klíčové. Humanitární a rozvojové projekty jsou dlouhodobé procesy – budování studní, škol, zdravotních služeb nebo komunitních kapacit vyžaduje stabilitu. Bez předvídatelného financování nelze udržet kvalitní tým, partnerství ani důvěru místních komunit.

Co byste vzkázali veřejnosti, která může mít pocit, že „pomoc v zahraničí teď není prioritou“?

Mirka, Andrej: Rozumím tomu, že lidé řeší své vlastní starosti. Chápu také potřebu revize rozpočtu a nutnosti úspor. Ale ta pomoc, o které se teď bavíme, představuje jenom 0,03 % státního

rozpočtu. To, kolika lidem dokážeme za tuto částku pomoci, změnit jejich životy, zachránit je před katastrofou, dát jim naději nebo jim pomoci překonat těžké období má mnohem větší hodnotu než např. dva kilometry dálnic. Zároveň pomoc v zahraničí není v protikladu k pomoci doma. Naopak – je to investice do bezpečnosti, stability a dobrého jména České republiky. Když pomáháme předcházet krizím, snižujeme jejich dopady i na naší zemi. A především – pomoc lidem v nouzi je základem projevem lidskosti a hodnot, na kterých stojí naše společnost.

Co můžeme jako jednotlivci dělat? Je možné nějak pomoci?

Mirka: Ano. Každý může pomoci – ať už finanční podporou konkrétní sbírky (č. účtu 949494/0600, v. s. 100), dlouhodobým dárcovstvím, sdílením informací nebo tím, že se bude o téma zajímat a komunikovat o něm ve svém okolí. I malý pravidelný dar může znamenat zásadní rozdíl. A stejně důležité je i to, že veřejnost dává najevo, že jí osud lidí v krizích není lhostejný.

Zároveň bych chtěla poprosit o modlitby – věřím, že Bůh má v rukou nejen tuto situaci, ale i budoucnost organizace ADRA, a že nás povede k řešení, která teď možná ještě nevidíme.

Ukrajina –
potravinová
pomoc
v Dnipro

Krutá zima ve válkou zmítané Ukrajině

Anna Janošková, specialista komunikace

Zima na Ukrajině byla ne-milosrdnější, než jsme si kdo dokázali představit. Země zmítaná už téměř čtyři roky válkou čelila doposud nejkru-tější zimě od začátku invaze. Rusko útočilo na energetic-kou síť v okolí Kyjeva a v ně-kolika dalších regionech. Výpadky proudu trvaly déle než v předchozích letech, což způsobilo, že mnoho domů zůstalo bez tepla i vody.

Situaci dále zhoršovaly i dlouho-dobé mrazy (s teplotami klesa-jícími až na $-20\text{ }^{\circ}\text{C}$), ledový déšť a sněhové bouře, které v kombinaci s neustálými útoky představovaly přímou hrozbu pro životy civilního obyvatelstva.

Valentyna přišla do azylového do-mu ADRA asi před šesti měsíci. Bylo pro ni velmi těžké opustit svůj rodný byt, ale neměla jinou možnost – bez-pečnostní situace v jejím městě se postupně horšila. Ostřelování bylo čím dál častější a zvuky explozí se proměnily v denní rutinu. Valentyna do poslední chvíle váhala: „Začali ničit domy, odpojovat vodu a elektrinu. Nechtěla jsem nikam jít, ale nakonec jsem musela,“ říká.

Valentyna spolu se stovkami dalších obyvatel Ukrajiny našla bezpečí v ochranných a kolektivních centrech, která ADRA provozuje.

Pomoc realizujeme ve spolupráci s ADRA Ukrajina a ADRA Německo. A co vše vlastně zajišťujeme?

- ❖ Nákup a distribuci palivových briket do kolektivních center;
- ❖ provoz vytápěných ochranných center;
- ❖ obnovu vodovodních systémů v nemocnicích a školách;
- ❖ potravinovou podporu zranitelným skupinám;
- ❖ sociální dopravu, díky které mohou mít lidé přístup k službám a místní infrastruktuře;
- ❖ psychosociální a právní pomoc prostřednictvím mobilních týmů a online konzultací.

Od začátku války jsme na Ukrajině pomohli více než 324 tisícům lidí a společně s vámi v této pomoci chceme pokračovat.

Do veřejné sbírky SOS ADRA Ukrajina dárci na pomoc lidem zasaženým

válkou přispěli již více než 300 milionů korun.

V počátcích konfliktu putovaly vybrané prostředky především na zajištění materiální pomoci na hranicích, kudy statisíce lidí utíkaly do bezpečí. Později jsme humanitární pomoc zavázeli hlouběji na ukrajinské území. Díky úzké spolupráci s ADRA Ukrajina jsme byli schopni reagovat na měnící se humanitární potřeby zasažených obyvatel, což děláme doposud.

„Když nám byla poskytnuta sociální doprava, byla to velká pomoc. Vzdálenosti jsou velké. Máme malé děti, důchodce, lidé se potřebují dostat do nemocnic a nakoupit potraviny. Nic tu nefunguje – nemáme pořádný obchod, vůbec nic. Takhle doprava je hodně nápomocná. Moc vám za ni děkuji.“
(Nataliya, obyvatelka vesnice Novoivanovka)

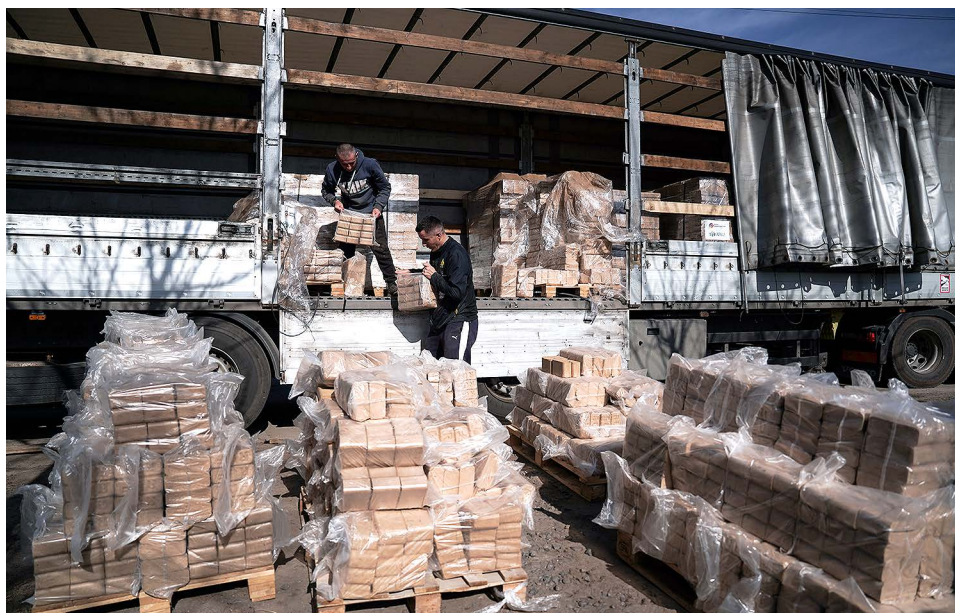
V zimním období jsme pomáhali zejména lidem, kteří žijí v kolektivních

ubytovacích centrech a kvůli poškozené infrastruktuře se potýkali s nedostatkem tepla a základních potřeb. V regionech Dněpropetrovsk a Lvov zajišťujeme pravidelnou potravinovou podporu pro vnitřně vysídlené osoby, aby měly stabilní přístup k základním potravinám. Současně v Dněpropetrovské oblasti podporujeme vytápění

kolektivních center dodávkami pevných paliv, aby lidé mohli přežít mrazy v důstojných podmínkách.

DĚKUJEME, že pomáháte s námi!

Sobota služby lidí se speciálními potřebami...

Josef Slowík, koordinátor Adventistické služby lidem se speciálními potřebami v ČSU CASD

Tradiční celosvětová Sobota adventistické služby lidem se speciálními potřebami připadá letos v našem církevním kalendáři na 18. duben.

Církev si bude opět připomínat, že ne všichni mají v životě, a dokonce i v církevním společenství stejné možnosti a příležitosti třeba z důvodu různých zdravotních nebo jiných omezení.

Současně je důležité zdůraznit, že adventistická služba lidem se speciálními potřebami v našich podmínkách rozhodně nenahrazuje sociální podporu ani sociální služby. I když jedním z cílů je také poskytování různých forem pomoci a podpory lidem s postižením a znevýhodněním v náročných situacích jejich života. Přesto je ještě důležitější zaměření na podporu a povzbuzování těchto lidí ve využívání jejich vlastního potenciálu a obdarování pro službu ostatním, a především na otevřenost církve pro přijímání a plnohodnotné zapojování každého Kristova následovníka do života církevního společenství.

Letošní téma této speciální soboty „Požehnání ve zkouškách“ upozorňuje mimo jiné na skutečnost, že náročné životní situace nejsou pouze každodenní realitou lidí s různými zdravotními nebo sociálními omezeními, ale že zkoušky jsou vlastně přirozenou a očekávatelnou součástí křesťanského života. I Ježíš přece své učedníky připravoval na to, že s náročnými etapami ve svém životě musejí nutně počítat.

Těšíme se, že se budeme moci alespoň s některými zájemci o službu lidem se speciálními potřebami především ze Slovenského sdružení setkat v sobotu 18. dubna ve sboru v Banské Bystrici při speciální bohoslužbě připravené právě pro tuto příležitost.

Pozvánka s podrobnostmi bude včas zveřejněna. O aktivitách Adventistické služby lidem se speciálními potřebami v naší unii se více dozvíte také na webu bezbarier.casd.cz, nebo nás můžete kdykoliv kontaktovat přes e-mailovou adresu bezbarier@casd.cz. Rádi vám zodpovíme i jakékoli dotazy, a to buď já, nebo **Pavλίna SóradoVá**, koordinátorka Adventistické služby lidem se speciálními potřebami ve Slovenském sdružení, nebo **Jítka Morávková**, koordinátorka Adventistické služby neslyšícím v Česko-Slovenské unii.

„Pane, pošli někoho jiného!“ – Izajáš 6,8

Marek Petráček a přípravný tým

Prorok Izajáš stojí v chrámu v době nejistoty. Svět kolem se otřásá, staré jistoty mizejí a otázka budoucnosti visí ve vzduchu. Právě v této chvíli se setkává s Bohem, svatým, jedinečným a přesahujícím. A pak zazní otázka: „Koho pošlu? Kdo nám půjde?“

Cosmo-
politan
Bybycen-
trum –
místo
konání
MISIE
EXPO
2026

Tato otázka není adresována pouze Izajášovi. Zaznívá ve shromáždění, v prostoru chvály a Boží blízkosti.

Často si s tímto veršem spojujeme především Izajášovu odpověď, ale zapomínáme na to, co jí předchází. Očištění uhlíkem z oltáře. Právě zde Izajáš zakouší, že jeho život je darem. Že hřích je přikryt, ne jeho zásluhou, ale Boží milostí. A že darovaný život si nelze nechat jen pro sebe.

Proč tedy název „Pane, pošli někoho jiného“?

Protože tato věta zaznívá v nitru mnoha z nás. Ne vždy jako odmítnutí. Často jako výraz strachu, vyčerpání, nejistoty nebo ztráty inspirace. Někdy víme, že jsme pozváni, ale necítíme se připraveni. A právě tento vnitřní dialog se může stát začátkem skutečného rozhovoru s Bohem.

Izajáš slyší Boží hlas uprostřed shromáždění a odpovídá. Tato odpověď uprostřed nebeského shromáždění otevírá rozhovor mezi Bohem a prorokem, který vyústí ve zvláštní pověření. Bible znovu a znovu ukazuje, že rozhovor s Bohem pak pokračuje rozhovorem s lidmi. V rodině, ve sboru, v církvi, mezi jednotlivci.

MISIE EXPO 2026 chce být právě takovým místem. Místem rozhovoru, naslouchání a sdílení.

Smyslem MISIE EXPO není vytvořit tlak na členy ani je vzájemně porovnávat. Není to výzva: „Dělej víc.“ Je to pozvání k setkání. Ke společné chvále Boha jako Krále. K připomenutí, že odpověď na Boží otázku může mít mnoho podob a že každá z nich má v Kristově těle své místo.

Jsme vděční, že hlavním řečníkem MISIE EXPO 2026 bude Gary Krause. V současné době působí při Generální konferenci CASD jako ředitel organizace Adventist Mission, která se zaměřuje na zakládání sborů a misijní osvětu v rámci globální misie.

Spolu s ním zazní příběhy dalších lidí, kteří ve svém životě odpověděli „Zde jsem“ a jejich zkušenosti mohou být povzbuzením pro nás ostatní. Součástí setkání bude také představení misijních projektů Církve sdventistů sedmého dne a ASI.

Rádi bychom navázali na myšlenku započatou v roce 2023 Veletrhem misie. Chceme vytvořit prostor, kde se mohou sbory, oddělení i projekty setkat, představit svou činnost a vzájemně se inspirovat. Veletrh jako místo setkání, rozhovorů, sdílení nápadů i zkušeností. Ne pro soutěžení, ale pro povzbuzení.

Mnoho údu, jedno tělo. Modlíme se, aby bylo vidět, jak krásně rozmanité je Kristovo tělo. Jak rozdílné odpovídáme na stejnou Boží otázku. Těšíme se na začátek soboty spojený s večerem chval, interaktivní sobotní školu a dětskou bohoslužbu v modlitebně Brno-Střední, na otevření Božího slova naším hostem i na mnohé další, vše z Boží milosti.

MISIE EXPO 2026 se uskuteční 24.–26. září 2026 v Brně, v Cosmopolitan Bobycentru.

Gery Krause

Gary Krause se narodil na Fidži do rodiny australských misionářů. V současné době působí při Generální konferenci CASD jako ředitel organizace Adventist Mission (AdventistMission.org), která má na starosti zakládání sborů a osvětu v rámci globální misie.

Manželka Bettina, rovněž pocházející z Austrálie, je redaktorkou časopisu Liberty, dcera Bethany studuje na univerzitě.

Gary je držitelem doktorátu z University of Queensland, kde se zaměřoval na komplexně pojatou misii ve městech.

Je autorem dvou knih: God's Great Missionaries (Boží velcí misionáři) a God's Mission, My Mission (Boží poslání, moje poslání) – obě knihy byly vydány nakladatelstvím Pacific Press.

Mission Camp 2026: Proč to děláme?

Eliška Sovišová, členka organizačního týmu Mission Campu

Mission Camp je místem, kde se lidé setkávají s Bohem, s přáteli a také poznávají sami sebe. Aby takový prostor mohl vzniknout, stojí za ním tým lidí, kteří se této službě vytrvale věnují.

Co se ale skrývá za touto službou z pohledu těch, kteří Mission Camp připravují? Jak sami prožívají jeho smysl, náročnost i radosti, které nejsou na první pohled vidět? Oslovili jsme několik členů organizačního týmu a položili jim otázku, která míří k jádru celé služby.

Co pro tebe znamená Mission Camp a proč věnuješ jeho přípravě svůj čas?

„Je to akce, která mi nejvíc pomohla přiblížit se k Bohu, a proto to chci předávat dál.“ ~ Štěpán

„Mission Camp je pro mě povzbuzením k prohloubení mého osobního vztahu s Kristem, který se projevuje touhou

sloužit. Věnuji mu svůj čas, protože toužím vidět, jak se dobrá zpráva o Ježíši Kristu šíří dál a naplňuje srdce (nejen) mladých lidí radostí.“ ~ Tim

„Když jsem před pár lety zjistila, že existuje velká parta mladých lidí, které už nebaví žít jen tak pro sebe, přestala jsem se na Boží povolání cítit sama. Proto se v rámci MC zabývám misijní podporou – abyste na to nebyli sami ani vy!“ ~ Dani

„Mission Camp je pro mě místem, kde mohu sledovat duchovní růst a osobní proměnu mladých lidí, ale i sebe samotné. Mám radost, když vidím mládežníky, jak otevřeně sdílejí svou víru, duchovně dozrávají a s velkým nasazením se zapojují do příprav Mission Campu. Každoročně mě znovu motivuje sobota sdílení, kde zaznívají osobní svědectví a zkušenosti s tím, jak Bůh v našich životech jedná a co se v nás postupně mění. I když je to jen malý střípek Božího působení, být toho součástí považuji za něco velmi cenného.“ ~ Eliška

„Mission Camp pro mě není cílem sám o sobě, ale jedním z míst, kde může Bůh jednat způsobem, který přesahuje běžné lidské plány. Věřím, že Bůh dnes volá svůj lid k hlubšímu obrácení, k opravdovému životu s ním a k rozhodnutím, která nejsou založena na emocích,

ale na důvěře. Pokud mohu být součástí tohoto procesu, dává mi smysl věnovat mu svůj čas.“ ~ Petr

Touha sloužit a být Bohu k dispozici se neodvívá od našich schopností ani od velikosti konkrétní služby, ale od ochoty odpovědět na Boží volání. Mission Camp je jedním z míst, kde se lidé rozhodují tuto výzvu brát vážně, stejně jako v mnoha dalších službách a kontextech života církve. Také ty můžeš být jeho součástí.

Na závěr připomínáme, že program Mission Campu (2.–6. 4. 2026) bude možné sledovat i on-line. Odkaz najdete na stránkách www.missioncamp.cz.

Je ti mezi 30 a 40, spadáš do kategorie singles a chceš to stejně jako já změnit?

Hledám věřící ženu, se kterou bychom se mohli navzájem podporovat ve víře a společně sdílet Kristovu lásku dál. A taky založit rodinu. Já mám 40, jsem mladšího vzhledu, aktivní, adventista. Pohybují se hlavně na Moravě a západním Slovensku, ale na rande můžu dojet i jinam. Těším se na tvou odpověď.

Kontakt: hledamzenu@protonmail.com

.....

Pronájem tábořišť Klubu Pathfinder

Nabízíme pronájem tábořiště na jihu a západě Čech.

Volné termíny:
tábořiště u Vimperka (JK):
19. 7. – 9. 8. 2026

tábořiště u Plzně/Dolan

(DZ): 2.–30. 8. 2026.

Podrobné informace na webu www.pathfinder.cz

www.pathfinder.cz/taboriste. Rezervace u našeho správce Petra

Bujoka (Pupíka) na tel.: 603 524 196.

Youth for Jesus 2026

Eliška Sovišová

Youth for Jesus (YFJ) je letní misijní projekt, který zve mladé lidi k živému setkání s Bohem skrze službu druhým lidem. V roce 2026 se uskuteční od 17. července do 2. srpna v oblasti Jablunkov-Návší a Čadca.

Obecní
úřad
v Návší

Nádraží
v Návší

YFJ není založen jen na připraveném programu. Vychází především z ochoty dát se Bohu k dispozici a vyjít mezi lidi. Je součástí evangelizačního programu „Dotkni se nebe“, skrze který místní sbory představují evangelium lidem ve svém okolí. Celá tato služba vychází z jednoduchého biblického principu: „*Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích*“ (Mt 5,16).

Během dvou týdnů se přes 100 mladých dobrovolníků z Česka a Slovenska zapojí do dnů zdraví, dobrovolnických aktivit ve spolupráci s ADRA, rozhovorů s lidmi, veřejných přednášek, modlitebních setkání i bohoslužeb. Smyslem těchto aktivit je nabídnout lidem zastavení, naslouchat jim a dát jim naději.

Účastníci
YFJ 2025

Důležitým rozměrem YFJ je také to, co prožívají samotní dobrovolníci. Po skončení minulého ročníku byli mladí lidé požádáni o zpětnou vazbu, se kterou bychom se rádi krátce podělili. Odpovědi totiž vnímáme především jako svědectví o tom, jak Bůh pracuje v jejich životech. S vděčností přijímáme, že smíme být svědky změn, které jsou výsledkem Božího působení.

Na otázku „Jak tě YFJ duchovně povzbudilo?“ zaznívala velmi jednodu-
chá, a přesto silná vyjádření:

„Začal/a som veriť.“

„Chci se nechat pokřtít.“

„Začal jsem tu znovu pravidelně číst Bibli.“

„Načerpala jsem duchovní energii na celý rok.“

Městský
úřad
v Čadci

„Chtěl bych být Bohu v běžném životě tak blízko, jako jsem mu blízko tady.“

Na otázku „Kdy jsi prožíval největší radost během YFJ?“ dobrovolníci napsali:

„Po dnech zdraví a ADRA aktivitách, kdy lidé prožívali radost.“

„Když lidé slyšeli, že jsme přijeli dobrovolně, a začali se usmívat.“

„Když jsem mohla pomoci jednomu pánovi poznat Boha.“

„Společné modlitby.“

Budeme rádi, když se přidáte k modlitbám za mladé lidi, kteří se rozhodnou přijít sloužit, za místní sbory i za lidi, které během léta oslovíme. Děkuje.

**Přihlašování bude spuštěno
4. dubna ve 20.00 hod. Více informací
najdete na www.yfj.cz.**

Centrum
Čadce

Youth *For* Jesus

17.7.–2.8. 2026

Čadca & Jablunkov-Návsí

Přidej se k nám

začátek přihlašování **4. 4. 2026**
více na **www.yfj.cz**

Jak správně naslouchat druhým

Paul Bogacs, Daniel Reynaud

V minulém čísle jsme se zabývali obecnými principy umění naslouchat a co o něm říká Bible.

V této části chceme představit praktické možnosti, jak toto „umění“ dělat správně. (Redakce)

Naslouchání, jak ho budeme používat v tomto článku, odkazuje na záměrnou, soustředěnou činnost, která věnuje pozornost jak vysloveným věcem, tak dokáže číst i „mezi řádky“. Nejde o to pouze slyšet obsah, ale je také třeba naslouchat pocitům a používat správně položené otázky. Správné naslouchání také samozřejmě zahrnuje vnímání signálů sdělených neverbálně, jako jsou řeč těla a tón hlasu.

Většina lidí má pocit, že jsou dobří posluchači. Dobré posluchače si lidé cení a vyhledávají je pro útěchu a povzbuzení. Jak můžeme zjistit, zda posloucháme dobře, nebo ne? Následující kontrolní seznam může pomoci:

- ❖ Jak často přerušuji osobu, která ke mně mluví, než ji nechám dokončit její vyprávění?

- ❖ Měním téma z toho, co mi osoba sděluje, na to, co se stalo mně (což naznačuje, že by se druhý člověk neměl cítit tak špatně, protože nyní mluvíme o tom, co se stalo mně, nebo že by měl udělat to, co jsem udělal já, protože to u mě „fungovalo“)?
- ❖ Nabízím řešení příliš rychle, ještě dřív, než osoba své vyprávění dokončí?
- ❖ Přistihnu se, že si v duchu připravuji odpověď, zatímco druhá osoba ještě mluví?
- ❖ Ptá se mě osoba, která se mnou mluví, opakovaně, zda ji ještě

Většina lidí má pocit, že jsou dobří posluchači.

poslouchám, nebo se ptá: „Dává to smysl?“ nebo říká věci jako: „Asi tě nudím.“?

- ❖ Často si přejete, aby ten člověk už rychle dokončil své vyprávění?
- ❖ Přistihnete se, že vaše myšlenky bloudí jinde nebo se začnete nudit? Možná by stálo za to požádat důvěryhodného člověka (manžela, mentora, kolegu nebo staršího člověka), aby ohodnotil vaše schopnosti naslouchat. Pokud váhají, může to být známkou toho, že si nejsou jisti, zda budete naslouchat tomu, co řeknou!

Naslouchat znamená být přítomný

V lidské komunikaci často neposloucháme, ale pouze čekáme na mezeru v rozhovoru, abychom mohli říct, co máme na srdci. A navíc často přemýšlíme nad tím, co řekneme, v době, kdy druhá osoba ještě mluví. Hlavní příčinou

tohoto nesprávného naslouchání je obvykle to, že nám více záleží na nás samotných než na tom, kdo mluví. Může to pramenit z naší potřeby druhou osobu zachránit nebo napravit.

Léčivá síla však spočívá v tichém naslouchání, vnímání potřeb druhého člověka a zapomenutí na vlastní představy a plány. Jóbovi nechvalně známí „utěšitelé“ si vedli dobře první tři dny. Dokud tiše naslouchali, Jób ani všemohoucí Bůh je nekáral. Problém nastal až ve chvíli, kdy začali mluvit a marně se pokoušeli vysvětlit bolest a utrpení. Trpícímu Jóbovi se v tu chvíli jen odcizili. Byli tak zaneprázdnění mluvením, že si neuvědomili svou nevědomost a bezmocnost. Na konci příběhu se Bůh hněval na Jóbovy přátele za to, že zkreslili jeho charakter. Jejich rady spíše odrážely to, co si lidé v tehdejší společnosti mysleli o Bohu a jeho působení ve vesmíru. Chyběl jim však soucit a empatie, tedy vlastnosti, které projevuje Bůh.

Jedním ze základních konceptů péče o druhé je rozvíjení umění „být přítomen“. Díky našemu cílenému naslouchání cítí potřební lidé přijetí, uznání a pochopení. Nedávný výzkum ukázal, že to, co se jeví jako nejučinnější pomoc trpícím, nejsou konkrétní, zdánlivě moudré rady, ale spíše jednání, které buduje vztah mezi dvěma lidmi.¹ Vytváření a pěstování tohoto vztahu se odehrává, alespoň částečně, prostřednictvím naslouchání tím, že druhého bereme skutečně vážně a projevujeme mu empatii a soucit.² Na základě tohoto výzkumu můžeme s jistotou říci, že uzdravení nena-stává jako výsledek toho, co děláme nebo říkáme. Je to spíše výsledek

¹ Barry L. Duncan, Scott D. Miller, Bruce E. Wampold, and Mark A. Hubble, eds., *The Heart and Soul of Change: Delivering What Works in Therapy* (Washington, D.C.: American Psychological Association, 2010).

² John C. Norcross, ed., *Psychotherapy Relationships That Work: Evidence-Based Responsiveness*, 2nd ed. (New York: Oxford University Press, 2011).

empatického, přijímajícího vztahu, vybudovaného prostřednictvím upřímné, starostlivé pozornosti.

Proč je naslouchání tak těžké? Důsledky opravdového naslouchání (bez skrytého záměru) jsou nejviditelnější v našich mezilidských vztazích. Hádky obvykle vznikají, když obě strany mluví a žádná z nich neposlouchá. Často se ale hádka rozplyne, když zúčastnění usilují pochopit druhého stejně, jako se snaží prosazovat svůj názor. Mnozí z nás znají základní komunikační dovednosti (například: soustředit se na mluvčího, zopakovat, co jste podle vás slyšeli, vyjadřovat empatii a nesoudit druhého). Skutečným problémem se zdá být naše neschopnost je uplatnit v praxi.

Kromě naší vrozené tendence k sobectví existují také silné psychologické procesy, které narušují naši schopnost efektivně naslouchat. John Gottman, známý svým výzkumem toho, co udržuje manželství, zpopularizoval termín „zaplavení“, který odkazuje na proces, kdy je naše racionální myšlení zaplaveno skutečným koktejlem chemických látek, které mají vyvolat reakci „útek nebo boj“.³ Jakmile dojde k zaplavení, je pro nás téměř nemožné naslouchat nebo být empatický. V našem těle se spustil poplach. Daniel Goleman, který popularizoval pojem emoční inteligence, hovoří o „únosu emocemi“.

Poukazuje na to, že nervová dráha z thalamu (přenosového centra, které přijímá signály z našich smyslů) do amygdaly je rychlejší než dráha z přenosového centra do neokortexu, centra kritického myšlení. Protože amygdala

ukládá emoční paměť a podporuje naše emoční reakce, často reagujeme spíše na spouštěče tohoto nervového alarmového systému než na podněty z našich smyslů, které jsou zpracovávány racionálním neokortexem.

Jakmile se spustí základní obranný systém, zaplaví nás emoce a našemu nutkání utéct nebo bojovat se nedá odolat.⁴ Protože naslouchání znamená být přítomen pro druhého, musíme nejprve uklidnit svou vlastní emocionální reakci (namísto obviňování druhých za to, jak se cítíme), a teprve poté se můžeme vrátit k efektivnímu naslouchání, které jsme si osvojili. Udělat

to jsme schopni, pokud si uvědomíme, k čemu dochází; pokud rozpoznáme své vlastní emocionální reakce (a fyziologické projevy emocionálního rozrušení), můžeme se naučit své emoce také ovládat.

Dalším silným procesem, který může ztížit, nebo dokonce znemožnit pozorně naslouchat, je jev známý v psychologii jako *přenos*. K přenosu dochází, když momentální situace vyvolá vzpomínky

Existují silné psychologické procesy, které narušují naši schopnost efektivně naslouchat.

³ John Gottman, *The Relationship Cure: A 5 Step Guide to Strengthening Your Marriage, Family, and Friendships* (New York: Three Rivers Press, 2001).

⁴ Daniel Goleman, *Emotional Intelligence: Why It Can Matter More Than IQ* (London, UK: Bloomsbury, 1996), 17.

na předchozí zážitky nebo sérii prožitků z našeho dětství. Tyto vzpomínky se pak přenesou na současnou osobu, která pak může být mylně vnímána jako příčina emocionální reakce, kterou nyní prožíváme. Budeme pak reagovat na osobu v naší přítomnosti, jako by to byla osoba, která nám během našeho dětství ublížila. Jelikož jsou tyto reakce z velké části podvědomé, vlastně si ani neuvědomíme, proč jsme na konkrétní osobu reagovali určitým způsobem. Pokud takovou vlastní reakci nedokážeme rozpoznat a uvědomit si ji, může silně ovlivnit naši schopnost naslouchat a přijímat druhé.

Jak jsme uvedli v našem předchozím článku,⁵ Písmo nás vybízí, abychom naslouchali i sami sobě, že si začneme uvědomovat své vlastní

duchovní a emocionální potřeby. Když si udělám čas na to, abych zvýšil své sebeuvědomění, budu

Písmo nás vybízí, abychom naslouchali i sami sobě.

schopen lépe objevit signály emocionálního přetížení, spouštěče nebo přenosové reakce. Současně je pravda, že Bůh existuje jako velkolepý a všemocný, ale také jako osobní a přebývací v nás (Ř 8,11). V digitálním věku, kdy jsou naše životy neustále zaplaveny zprávami o tom, jak bychom měli vypadat, co musíme vlastnit a o co se musíme snažit, je rada žalmisty velmi důležitá: „*Upokojte se a vězte, že já jsem Bůh*“ (Ž 46,11; BK). Když se zklidníme, může nás Bůh vést po svých cestách.

Když dobře porozumím sám sobě, jsem schopen lépe naslouchat zážitkům druhých lidí. Jsem schopen lépe rozpoznat, kdy se nechávám spíše unášet

svými vlastními emocemi, a mohu Boha požádat o uzdravení a uklidňující přítomnost, aby mi pomohl vcítit se do problémů druhých.

Několik návrhů, jak naslouchat

Zde je několik velmi praktických návrhů, jak můžeme naslouchat sobě, ostatním a Bohu:

- ❖ Vědomě se snažte přijmout své emoce ve chvíli, kdy je prožíváte, místo abyste je vnímali jako důvod k přerušení nebo překážku v tom, co děláte. Naše emoce sice ne vždy říkají celý příběh, ale přece vypovídají o něčem důležitém. Ignorujeme-li své pocity, činíme tak na vlastní nebezpečí.
- ❖ Zvykněte si každý týden trávit nějaký čas o samotě. V samotě utlumíme hluk našeho života a můžeme slyšet ruch našeho vlastního neklidu.
- ❖ Snažte se záměrně naslouchat ostatním. Věnujte jim 100 % své pozornosti a odložte vše ostatní, co děláte nebo na co myslíte. Občas parafrázuje to, co vám řečník řekl, abyste se ujistili, že jste mu dobře porozuměli. Zeptejte se také sami sebe, co dalšího se vám tato osoba snaží říci, co je v pozadí nebo „mezi řádky“ a nevyřčené.
- ❖ Dávejte pozor, abyste nezačali vyprávět svůj příběh, dokud jste nevslechli příběh druhého. Nebo ještě lépe, nechte svůj příběh na jindy, abyste se mohli soustředit na osobu, která hledá vaše naslouchající ucho.
- ❖ Jelikož Bůh má mnoho způsobů, jak nás oslovit, snažte se naslouchat s otevřenými ušima, abyste nezmeškali Boží přítomnost v našem zlomeném světě. Nezavírejte dveře před žádným způsobem, jakým

⁵ Viz Advent 02/2026 „Umění naslouchat – zapomenutá ctnost“, s. 6–10.

k vám Bůh může promlouvat. Nebeský Otec zná tisíce způsobů, jak se o nás postarat, a my o nich vůbec nic nevíme.“⁶

- ❖ Podívejte se na své modlitby – kolik z nich jsou prosby a v kolika z nich čekáte s otevřenou myslí připraveni naslouchat svému Otci? Zkuste děkovat v modlitbě Bohu za vše, za co můžete být vděční.

Proč bychom se tedy vůbec měli učit naslouchat druhým? Protože první naslouchal Bůh, když poslal Ježíše.⁷ Protože to funguje. Protože když nejprve nasloucháme Bohu skrze jeho Slovo,⁸ náš život se zlepšuje. Protože se zlepšují naše vztahy s ostatními. Protože je to skvělá alternativa k útěku před tím, s čím se nechceme vypořádat, ať už v nás samých, nebo v ostatních lidech. Protože Bůh nás žádá, abychom naslouchali.

*(Redakčně kráceno,
původně vyšlo v časopise Ministry)*

Daniel Reynaud, PhD, je proděkanem fakulty umění, ošetrovatelství a teologie na Avondale College of Higher Education v Cooranbongu v Novém Jižním Walesu v Austrálii.

Paul Bogacs, MSc, je lektorem a koordinátorem poradenského programu na Avondale College of Higher Education v Cooranbongu v Novém Jižním Walesu v Austrálii. V době napsání článku studoval doktorát se zaměřením na vztah mezi vírou, spiritualitou a duševním zdravím.

⁶ Ellen G. Whiteová, *Touha věků*, Praha: Advent-Orion, 2000, s. 209 (DA 330).

⁷ J 11,41.42: „Ježíš pohlédl vzhůru a řekl: „Otče, děkuji ti, žes mě vyslyšel. Věděl jsem, že mne vždycky slyšíš.““

⁸ Ellen G. Whiteová, „Bible je Boží hlas, který k nám mluví tak jasně, jako kdybychom ho slyšeli vlastníma ušima.“ *My Life Today* (Washington, D.C.: Review and Herald Pub. Assn., 1952), 283.

SONS – SINGLE

Vážení přátelé,

letos je tomu 30 let, co jsem se na Oklukách poprvé zúčastnil akce Sdružení Odvážných Nepřátel Samoty. Rád vás zvu na setkání, které takto odvážně někteří kdysi pojmenovali. Stále je v podvědomí církve, že tyto akce jsou sňatková kancelář. Není to ovšem pravda, přestože nějaké svatby z těchto setkání vzešly. Lidé, kteří žijí sami, nesezdaní, vdovci, vdovy, rozvedení, jsou vděční, že se mohou společně setkat a bez nějakých závazků a očekávání svobodně komunikovat.

Chcete-li se seznámit s lidmi jakéhokoliv věku, kteří jsou sami, ale nejsou osamoceni, chcete-li chodit na lesní procházky, zpívat, poznávat svého Spasitele i slyšet příběhy ostatních, vezměte v úvahu následující.

Pobyt proběhne od středy 2. 9. do neděle 6. 9. v Resortu Beskydy. Při jízdě z Frýdku-Místku je potřeba vystoupit na poslední zastávce Visalaje, před Horským hotelem Visalaje (na pravé straně). Po levé straně silnice cesta odbočuje a vede lesem k Resortu Beskydy (asi 200 m).

Cena za ubytování s plnou penzí je 2 900 Kč.

Ve středu stravování není zajištěno. Prosíme, vezměte si přezutí. Přihlašujte se prosím prostřednictvím SMS nebo e-mailu na adresu: unie@casd.cz a nahlaste jméno, adresu, bydliště a číslo telefonu nebo e-mailu. Přihlašování skončí 26. 6. 2026. Placení pobytu bude až na místě. Jen prosím, pokud se přihlásíte, přijedte, protože ubytování je limitováno minimálním i maximálním počtem účastníků.

Těším se na vás!

— Aleš Zástěra

Teplo pre Ukrajinu

ADRA Slovensko

Spoločné úsilie tisícok Slovákov prinieslo svetlo a teplo do vojnu skúšanej Ukrajiny. Zapojili sme sa do celoslovenskej zbierky Teplo pre Ukrajinu, ktorá v spojení s ďalšími organizáciami dosiahla mimoriadny úspech. Viac ako 19 000 darcov spoločne vyzbieralo sumu presahujúcu 1 milión eur.

Vďaka tejto obrovskej solidarite sme už začiatkom februára odovzdali v Černihive prvú zásielku energetickej pomoci.

Kampaň, ktorú iniciovalo Veľvyslanectvo Ukrajiny v SR v spolupráci s darcovskou platformou Donio a kľúčovými humanitárnymi partnermi vrátane ADRA Slovensko, ukázala nevídanú mieru solidarity. Vďaka získaným prostriedkom sme mohli okamžite reagovať na kritickú situáciu v regióne, kde teploty klesli pod -23 °C.

Boj o prežitie v chladných bytoch

Do Černihiva sme po trojdňovej ceste dorazili v čase, keď mesto čelilo následkom ďalších útokov na infraštruktúru. Teplá voda bola v celom meste nedostupná, elektrina fungovala len štyri hodiny denne a rodiny v bytoch sa snažili prežiť v chlade, ktorý málokedy presiahol 15 °C.

Pani Mária nám otvorene porozprávala o tom, ako sa snaží v mrazivom byte vychovávať tri deti a zároveň pracovať v škôlke. Jej svedectvo je pripomienkou toho, že generátory dnes na Ukrajine neznamenaajú komfort, ale prežitie.

„Bez elektriny sme odrezaní od sveta. Nemôžeme si ani navariť, ani oprat’.“

hovorí Mária, kým vonku hučia sirény oznamujúce ďalšie nebezpečenstvo.

Dvadsať šesť generátorov pre nemocnice aj školy

Vďaka obetavosti verejnosti sme v rekordne krátkom čase nakúpili, colne odpravili a doručili:

- 13 veľkých priemyselných generátorov pre kľúčovú mestskú infraštruktúru (vodárne, hasičov a záchranné zložky),
- 13 menších generátorov pre školy, materské školy a komunitné centrá pomoci,
- veľkokapacitné nabíjacie stanice EcoFlow špeciálne pre černihivskú nemocnicu.

Práve nemocnica bola jednou z našich kľúčových zastávok. Odovzdané stanice EcoFlow slúžia ako energetická poistka pre jednotky intenzívnej starostlivosti. Počas nečakaných výpadkov udržia v chode pľúcne ventilácie a monitory životných funkcií, čím lekárom umožňujú zachraňovať životy aj v tých najťažších podmienkach.

V úzkej spolupráci s Velvyslanectvom Ukrajiny v SR a partnerskými organizáciami v týchto dňoch intenzívne plánujeme ďalšie dodávky generátorov, aby sme pomoc doručili do všetkých zasiahnutých oblastí čo najskôr.

Sme vďační za každé jedno euro

Rekordná suma viac ako milión eur nám umožňuje nielen nakúpiť techniku, ale aj zabezpečiť jej bezpečnú dopravu do oblastí, kde je to najnutnejšie. Generátory sú dnes pre ukrajinské mestá otázkou prežitia zimy.

V našej misii pokračujeme ďalej. V tesnej koordinácii s mestom Černihiv naši dobrovoľníci a spolupracovníci dohliadajú na to, aby každý jeden generátor okamžite po vyložení začal slúžiť ľuďom. Ďakujeme každému z vyše 19 000 darcov – ste to vy, kto prináša teplo tam, kde mrzne nádej.

Prejdite na našu darovaciu stránku naskenovaním QR kódu alebo navštívte www.adra.sk. Vaša pomoc mení životy týchto ľudí.

Ďakujeme!

JOMO – víkend proměny

Tomáš Špác, předseda Klubu Pathfinder

Setkání JOMO V neslo téma „Pavel z Tarsu – nový start“ a jeho cílem bylo pomoci mladým lidem vidět vlastní cestu, hodnoty a vztah k Bohu novým způsobem.

Hned od začátku panovala přátelská atmosféra podporující otevřenost a sdílení.

K nejdojemnějším momentům patřila kreativní modlitba, při níž každý dostal papírové srdíčko, na které napsal to, co aktuálně prožívá – své obavy, slabosti, radosti i vděčnost. Tato srdíčka potom účastníci věšeli na symbolický strom. Na jeho větvích tak postupně vznikal vizuální obraz společných modliteb, který připomínal, že nikdo není se svými pocity sám.

Důležitou částí programu bylo objevování hlavního tématu víkendu pomocí biblických textů, které po poskládání počátečních písmen odhalily jméno „Pavel z Tarzu“. Účastníci se seznamovali s jeho původem, životem plným řádu a seznamů, ale hlavně s jeho proměnou, která obrátila pozornost od výkonu k vnitřnímu růstu. Právě to se stalo odrazovým můstkem pro diskusi o tom, jaké jsou dnes očekávané „ideály správného křesťana“ a zda je mladí lidé plní kvůli sobě, nebo kvůli druhým. Tým vedoucích pomohl účastníkům uvědomit si, že víra není závod v dokonalosti, ale cesta, na které člověk roste, mění se a učí se být pravdivým.

Postupně se víkend posunul od bourání falešných představ k budování hodnot. Ve skupinách si mladí vybírali pět klíčových principů, na kterých by chtěli stavět – často se objevovala svoboda, autenticita, láska, odpovědnost a ochota nechat se proměnit. Silné byly také upřímné otázky během bloku „Na potítku“, kde se mohli zeptat vedoucích na cokoli, co je ohledně víry nebo života skutečně zajímavé. Odpovědi bez příkras vytvořily bezpečný prostor, který mnozí ocenili.

Program doplňovaly kreativní a odpočinkové aktivity – výroba osobního „novoročního veršiku“ inspirovaného Pavlovými dopisy, společná čajovna i hry, které podporovaly propojení celé skupiny. V závěrečné části se účastníci věnovali myšlence „nového směru“

a tvořili vlastní „vision board“ pro rok 2026 – jako způsob, jak se pokusit pojmenovat, kam by chtěli ve svém životě směřovat, i když to mnohdy sami ještě úplně přesně nevědí.

JOMO V tak nebyl jen víkend plný aktivit, ale především prostor, kde se mladí lidé setkali sami se sebou, navzájem i s Bohem. V atmosféře důvěry objevovali, že proměna není o splnění seznamů, ale o odvaze být pravdivým, růst a nechat se vést.

Zatímco během minulých víkendů jsme se modlili převážně my vedoucí, na tomto se poprvé opravdu zapojili sami účastníci. Byl to drobný, ale povzbudivý důkaz, že i když práce s teenagery vyžaduje trpělivost, hledání nových cest a občas i překonání vlastní nejistoty, má smysl.

Umění být manželé

Jan Dymáček

Dar, který se tvoří
každý den

Jan Dymáček

Umění být manželé

Dar, který se tvoří každý den

Šťastné manželství není dílem náhody ani automatický stav, který po svatbě trvá díky trpělivosti. Bez aktivního úsilí a ochoty dávat, nejen brát, se vnitřní zdroje vztahu dříve či později vyčerpají. Neznamená to, že se nikdy nepohádáte, ale že o konfliktech dokážete otevřeně komunikovat a společně je řešit. Autor této knížky, mnohaletý manželský poradce, připomíná, že darem, který si předáváme každý den, je vzájemný respekt, uznání individuality partnera a ochota investovat čas do společných chvil i drobných projevů vděčnosti. Takový vztah stojí za to!

105 × 150 mm / 104 stran / brožura

Objednávky přijímá Advent-Orion, spol. s r. o., Roztocká 44/5, 160 00 Praha 6 – Sedlec,
e-mail: expedice@adventorion.cz, tel.: 603 553 625, www.adventorion.cz.